

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากอดีตถึงปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารของมนุษย์ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อก่อนใช้การติดต่อสื่อสารจะอยู่ในรูปของ การส่งโทรเลข การส่งไปรษณีย์ โทรศัพท์ การส่งแฟกซ์ แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนาสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว เช่น ในรูปของโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารรูปแบบใหม่เป็นการติดต่อที่ง่าย สะดวก ประหยัดและรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายและสามารถกระทำได้หลายช่องทาง ได้แก่ การติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การติดต่อสื่อสารผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การติดต่อสื่อสารผ่านทางกระดานข่าว (Web Board) และการติดต่อสื่อสารผ่านห้องสนทนา (Chat Room) เป็นต้น ซึ่งมีประโยชน์มากปัจจุบันแต่ในทางตรงกันข้ามการติดต่อสื่อสารในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ก็จะมีโทษต่อผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ เช่น การขโมยข้อมูลข่าวสาร การขโมยข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า การฉ้อโกง การทำลายความมั่นคง อาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาในครั้งนี้ เกิดจากการอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ พบว่ามีการกระทำความผิดทางเพศที่เกิดจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่องในรอบหลายปีที่ผ่านมาและอีกประเด็นคืออยากทราบว่าเมื่อเกิดอาชญากรรมจากการ จะมีข้อกฎหมายใดบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการกระทำความผิดทางเพศสืบเนื่องจากการกระทำความผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศดังกล่าว ตลอดจนการหามาตรการในป้องกันปัญหาการกระทำความผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยมีขอบเขตการศึกษาจากทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปริญญาโท ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2549

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการศึกษา โดยแบ่งเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งศึกษาจากเอกสาร (Document Survey) โดยศึกษา

ค้นคว้าจากหนังสือตำราทางวิชาการ ตลอดจนบทความ วารสารทางวิชาการ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนที่สองโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาค้างนี้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งส่วนแรกเป็นคำถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ลักษณะการพักอาศัย ส่วนที่สองเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแบบปลายปิด (Closed Ended Questionnaires) ส่วนที่สามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert ส่วนที่สี่เป็นคำถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างข้อเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมต่อสภาพปัญหาการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องมาจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และวิธีการป้องกัน หรือเห็นว่าน่าจะมีหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานที่เข้ามามีหน้าที่ในการแก้ปัญหาโดยตรง ส่วนที่ห้าเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 4 ราย

เมื่อได้แบบสอบถามแล้วก็นำแบบสอบถามมาทดสอบความน่าเชื่อถือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) และทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.861 จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะคนที่มีการแชททางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น จำนวน 270 ตัวอย่าง จากนั้นจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science)

จากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์พบว่าสภาพปัญหาการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นจากที่มีข่าวอาชญากรรมการข่มขืน กระทำชำเรา การหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต หรือการแชท มีให้เห็นเพิ่มมากขึ้น และผลการสำรวจเอแบคโพลล์ พบว่าเยาวชนกว่าร้อยละ 60 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เคยพบเห็นภาพและสื่อลามกผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และกว่าครึ่งเห็นว่าเรื่องสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดา เกือบร้อยละ 70 เคยสนทนาออนไลน์กับคนที่ไม่รู้จักกับบางส่วนก็ลงเอยด้วยการนัดพบในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการถูกล่อลวง ทำร้ายหรือชิงทรัพย์ บทลงโทษทางกฎหมายใช้กฎหมายประมวลกฎหมายอาญา ถึงแม้ว่าจะมีร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.แต่ไม่ได้ระบุความผิดการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตไว้ เนื่องจากเป็นปัญหาสังคมปกติสามารถใช้กฎหมายที่มีอยู่บังคับใช้ได้อยู่แล้ว จากการศึกษพบว่าปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำผิด

ทางเพศสืบเนื่องจากใช้ห้องสนทนา อยู่ในที่ที่ตกเป็นเหยื่อไม่ยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย เกิดการข่มขืน ไม่ยอม เพราะผู้แซ่เห็นว่าได้เป็นไปตามที่ตกลงกันได้ เช่น ตกลงว่าจะมีงานให้ทำ จะสอนภาษาอังกฤษให้ และอีกกรณีที่ยอมไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่สนทนา เมื่อคู่สนทนาเบื่อแล้วก็อยากเลิกเลยหาเรื่องทะเลาะ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ เช่น การแอบถ่ายภาพลามกอนาจาร และนำไปเผยแพร่ผ่านห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันปัญหาดังกล่าวกำลังขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะมีการบอกข่าวต่อ ๆ กัน การใส่ความกัน การหมิ่นประมาท การขายบริการทางเพศผ่านห้องสนทนา

สำหรับทัศนะต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 22-25 ปี โดยเห็นว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีผลต่อการกระทำผิดทางเพศมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลที่หลงเชื่อคู่สนทนาง่ายเมื่อเข้าไปแชทในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ประกอบกับเป็นคนที่มีอารมณ์อ่อนไหว มีการบอกข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงของตนเองให้คู่สนทนาทราบ และผู้แชทไปเจอคู่สนทนาที่อาจจะหลอกหลวงอยู่แล้วทำให้คู่สนทนาใช้อุบายหลอกหลวงเสนอว่าจะมีงานให้ทำ จะสอนภาษาอังกฤษให้ หรือหลอกว่าจะพาไปรู้จักคุณพ่อคุณแม่ ทำทุกอย่างให้ผู้แชทตายใจและหลงเชื่อออกไปพบตามสถานที่ที่กำหนด เมื่อผู้แชทไปพบและไม่เป็นไปตามที่ตกลงกันได้ ทำให้มีการข่มขืน และเกิดการกระทำผิดขึ้น และรองลงมาคือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการเลียนแบบจากสื่อต่างๆ ด้านต่าง ๆ ที่มีการแพร่หลายในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นหนังสือ อินเทอร์เน็ต นิตยสารต่าง ๆ มีส่วนทำให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ รวมทั้งปัจจัยด้านสังคมก็มีส่วนทำให้เกิดการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเสรีภาพเรื่องเพศ ทุกคนมีเสรีภาพเรื่องเพศ แต่ถ้าใช้เสรีภาพที่มีอยู่ไปกระทบเสรีภาพของคนอื่นโดยที่คนอื่นไม่ยินยอม ทำให้มีความผิดเกิดขึ้นได้ และเพื่อนชักชวนมีส่วนในการกระทำผิดดังกล่าวได้เหมือนกัน

การป้องกันปัญหาการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1. ต้องไม่บอกข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ รูปภาพ ชื่อโรงเรียน ที่ทำงาน หรือเบอร์ที่ทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง
2. ต้องไม่ไปพบบุคคลใดก็ตามที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ถ้าไปพบต้องพบกันในที่สาธารณะ ที่มีคนเดินผ่านไปมา หรือมีผู้ปกครองไปด้วย

3. ต้องไม่ส่งรูป หรือสิ่งของใด ๆ ให้แก่ผู้อื่น ที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต
4. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่และดูแลบุตรหลานของตนเอง เพราะเด็กยังไม่มีวุฒิภาวะ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงที่มีความเสี่ยงสูงและอ่อนไหวง่าย
5. การจัดตั้งตำรวจอินเทอร์เน็ต ควรมีอำนาจและหน้าที่เข้าไปยังเว็บไซต์ เพื่อตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมายได้
6. ร่วมกันสอดส่องดูแลสถานการณ์บนอินเทอร์เน็ต โดยอาศัยหน่วยงานกลาง หรือความร่วมมือจากภาคประชาชน
7. อาศัยความร่วมมือจากเจ้าของร้านอินเทอร์เน็ต ในการสอดส่องดูแล และค้นหาตัวผู้กระทำผิดการทํ้าบฏซีด้า ขึ้นเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับปิดกั้นเว็บไซต์ที่มีปัญหา โดยให้เซิร์ฟเวอร์เป็นตัวกลางสำหรับการตรวจสอบข้อมูล แล้วจึงตั้งระบบอาสาสมัครขึ้นมาเพื่อตรวจสอบและติดตามเว็บไซต์ที่มีปัญหา โดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ไอเอสพี) แต่ละรายสามารถเข้ามาดึงข้อมูลจากเซิร์ฟเวอร์ดังกล่าว และดำเนินการปิดกั้นเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

จากการศึกษา“ทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต” (กรณีผู้ถูกกระทำผิดทางเพศ) ในครั้งนี้ผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางและมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

ด้านการป้องกัน

1. ครอบครัว โดยเฉพาะบิดา-มารดา ต้องให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลาน มองเห็นความสำคัญในการเอาใจใส่ในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ไม่ให้บุตรหลานหลงเชื่อคนแปลกหน้าในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ควรอธิบายเหตุผลให้บุตรหลานเห็นถึงข้อดีและข้อเสียในการแชท
2. ผู้แชทเองต้องไม่มีส่วนร่วมในการตกเป็นเหยื่อทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเราเองให้กับคู่สนทนาที่เป็นคนแปลกหน้าในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าวิธีใด ๆ ก็ตาม ไม่นัดเจอกันตามลำพัง

รัฐควรมีมาตรการด้านนโยบาย

1. ควรมีมาตรการการให้ความรู้แก่ประชาชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับข้อดี และข้อเสียของการแซท
2. หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการในการป้องกันการเกิดปัญหาที่เกิดจากการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตให้เป็นรูปธรรมจริงจังและต่อเนื่อง
3. ควรมีมาตรการลงโทษแก่ผู้ที่กระทำผิดด้านนี้ให้มากขึ้น หรือปรับปรุงกฎหมายให้ครอบคลุมความผิดในด้านนี้ด้วย
4. ควรมีหน่วยงานที่ดูแลภารกิจด้านนี้โดยเฉพาะ และพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ
5. โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการควรให้ความรู้ที่ถูกต้องในการแซทที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป
6. ควรมีหน่วยงานหรือองค์กรหลักในการเป็นเจ้าภาพ และมีหน่วยงานอื่นเข้ามาร่วมในการจัดการกับปัญหาที่เกิดจากการเข้าไปแซท เพราะเป็นปัญหาของสังคมทุกภาคส่วนควรมีส่วนในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว ภาครัฐควรจะหันมาให้ความสนใจอย่างมากในมาตรการในขั้นการป้องกัน การถ่ายทอดความคิดขององค์กรอาชญากรรม หรือรูปแบบการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ต ก่อนที่จะไปสู่กลุ่มเยาวชนหรือผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อ
7. ควรมีศูนย์รับเรื่องราวร้องเรียนปัญหาการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยตรง

ข้อเสนอแนะการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้กระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผู้ตกเป็นเหยื่อการกระทำผิดทางเพศระหว่างเด็กเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ที่มีอายุ มากกว่า 18 ปี ขึ้นไป
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผู้ที่แซทแล้วตกเป็นเหยื่อและผู้ที่แซทแล้วไม่ตกเป็นเหยื่อ